Jaarverslag 2025

Mensen helpen zichzelf te helpen

Stichting Mattar
Email: stichtingmattar@gmail.com
Bankrekening: NL77TRIO0320763005
Facebook: Facebook
Linkedin:(10) Stichting Mattar: overzicht | LinkedIn
Website: Mensen helpen, zichzelf te helpen | Stichting Mattar
Kvk91218543
Fiscaalnr.865584953

Algemeen Nut Beogende Instelling
ANBI

Jaarverslag 2025

Het jaar 2025 was voor miljoenen Syriërs een ‘nieuw begin’.
Het regime van Bashar al-Assad werd eind 2024 verdreven. De wereld kreeg een inkijkje in de moordmachine van zijn regime. Er was verbijstering.
Overal ter wereld vierden Syriërs feest. Mensen kregen weer hoop op een vreedzaam leven. Maar dat zal nog wel een tijdje gaan duren.
Het land zit aan de grond. De interim-regering doet zijn uiterste best de economie weer uit het slob te halen en stedelijke gebieden weer toegankelijk te maken. Onderwijs, gezondheidszorg, openbaar vervoer, herstel van wegen, waterleidingen … het gaat allemaal heel langzaam. Veel mensen in Syrië hebben zelfs het gevoel dat er niks gebeurd.
Voor de interim-regering is dit een gevaarlijke tijd. Ze kunnen het zich niet permitteren draagvlak te verliezen maar om alles wat gebeuren moet direct ingang te zetten is geen geld.

Voor de Stichting Mattar veranderde er ook veel.
Langs de Turkse grens woonden tot nu toe 4,5 miljoen ontheemden in eindeloze tentenkampen. Die mensen wilden naar huis. Ook als dat ‘thuis’ eigenlijk niet meer bestond en ze slechts ruïnes aantroffen op de plek die ooit hun ‘thuis’ was.

Bij Taha, onze coördinator, begon het ook te kriebelen. Hij zag langzaam steeds meer mensen vertrekken uit het kamp en hij was bang uiteindelijk alleen over te blijven. Hij behield zijn landarbeiders gelukkig wel. We waren druk bezig met het tweede jaar van De Boerderij. De tweede zaai moest nog geoogst worden en de derde zaai moest zelfs nog plaatsvinden. Daarvoor hadden wij subsidie ontvangen van de Stichting Pharus.

Die derde zaai zou pas in augustus september geoogst kunnen worden. Dat was te laat voor Taha. Hij wilde terug naar zijn dorp en voor de winter een fatsoenlijk onderkomen maken voor zijn gezin. Van zijn huis was niks meer over.
In overleg met ons bestuur en Taha besloten we dat we de derde zaai zouden overslaan. Daar stopte dus De Boerderij in Noordwest-Syrië.
Een andere tegenslag was de lage prijs die hij kreeg voor zijn aardappelen op de groothandelsmarkt. Dat was het gevolg van het verdrijven van het regime. Markten die afgesloten waren geweest voor bijvoorbeeld Noordwest-Syrië, openden zich na de bevrijding en het gebied werd overspoeld met producten. Toch was de oogst rijk en werd er aan verdiend: € 2.800.

Taha vertrok naar zijn dorp en bouwde daar een huis, nou ja, de muren want het geld dat hij leende was niet voldoende om ook ramen en kozijnen te kopen.
Met Pharus overlegden wij. Immers, de derde zaai en oogst ging niet door en dus hadden wij de plicht 1/3 van de subsidie terug te storten naar Pharus. Maar de Stichting Pharus schonk ons dat geld t.b.v. ons nieuwe project.
Het bestuur ging zich beraden op ons werk. En dat was ook een existentiële vraag; zijn wij nog nodig? Wij moesten ons bezinnen.

Uiteindelijk besloot het bestuur dat we inderdaad nog nodig waren. Buiten de grote steden ontstonden in kapot geschoten dorpen, nieuwe tentenkampen. Mensen waren teruggekeerd naar hun dorpen, hun huizen waren verwoest en dus zette ze tenten op naast de brokstukken van hun huis. Nog steeds geen schoonwatervoorziening, nog steeds geen elektriciteit, nog steeds geen werk en nog steeds armoede.

Zou de stichting Mattar instaat zijn één zo'n dorp te herbouwen zonder dat we ons motto, 'Mensen helpen zichzelf te helpen', los te laten?

Toen nog een vraag, maar het werd een idee.
In Syrië zochten we naar een partner die de uitvoering ter hand zou kunnen nemen. We hadden wel eisen. Veel zelfwerkzaamheid om de kosten laag te houden en het mocht niet alleen gaan om huizen, ook de wegen, watervoorziening, elektriciteit, de school en het herplanten van de vele olijf- en fruitbomen waarvan de meeste dorpsbewoners tot voor hun vlucht geleefd hadden.

We kozen voor de Molham Foundation. Een semiprofessionele organisatie met mensen van allerlei achtergrond. Molham had veel ervaring met community projecten, zelfwerkzaamheid en had, na de aardbeving van 2023 via een Nederlandse NGO, geld gekregen om projecten uit te voeren, met expertise op het gebied van bouwwerkzaamheden, bewonersparticipatie en omgevingsprojecten.

Molham maakte op ons verzoek een schouw in het dorp waar Taha woont. Hun algemene conclusie was dat het de mensen aan alles ontbrak; er was hoge nood.

Hoewel het een grote stap was voor ons besloten we het toch te gaan doen.

Aan het eind van 2025 waren de plannen klaar, keurden wij de begroting van Molham goed en besloten wij eerst het bouwproject te gaan doen (inclusief de school). Als we daar de benodigde fondsen voor binnen zouden krijgen wilden we starten met het omgevingsproject.

Het jaar 2025 was voor onze omgeving een rustig jaar terwijl wij achter de schermen hard gewerkt hebben om alle plannen rond te krijgen.
Het jaar 2026 staat in het teken van het vinden van fondsen.
De Stichting Mattar blijft bezig voor de Syriërs.
Het leed is nog lang niet geleden.

Dank voor uw aandacht